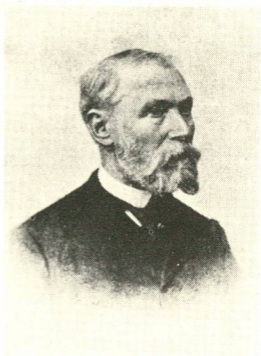

SERMON, Hendrik, leraar (Sint-Pieters-Leeuw 16 februari 1833 - Borgerhout 2 augustus 1904). Geboren in een landbouwersgezin, liep hij school in zijn geboorteplaats alsmede te Halle en studeerde vervolgens aan de normaalschool te Lier, waar hij in 1854 het diploma van onderwijzer behaalde. Aanvankelijk woonachtig te Brussel vestigde hij zich in 1865 als boekhandelaar en uitgever te Antwerpen. Aldaar was hij van 1874 af, tot enkele dagen vóór zijn dood, leraar Germaanse talen en geschiedenis aan de vrije middelbare school Sint-Norbertus.

Reeds te Brussel was hij, vooral met zijn vriend Michiel van der Voort, bij allerhande flamingantische initiatieven betrokken. Hij heeft steeds een ruime en dynamische Vlaams-culturele activiteit aan de dag gelegd. Daarvan getuigen o.m. zijn werkzaamheden als uitgever en zijn propaganda voor het gebruik van een beschaafde omgangstaal. Hij was één der eerste flaminganten die, ten einde de Vlaamse problemen op te lossen, de gedachte van de bestuurlijke scheiding naar voren schoof. Dat deed hij reeds in 1857, onder het pseudoniem H. van Walrave, in de brochure *De Vlaming en de Staat in het tegenwoordige België*. Hij formuleerde in dit geschrift ook een eisenprogramma voor de V.B. dat, zij het niet steeds even radicaal, toch de meer actieve politieke stellingname van

de flaminganten tijdens de volgende jaren aankondigde. Hij bleef loyaal tegenover België, maar federalisme beschouwde hij als een alternatief. Tijdens de Eerste Wereldoorlog, toen men in de activistenmilieus naar een historische argumentatie zocht voor de scheidingsgedachte, werd de brochure van Sermon als het ware herontdekt, o.m. door Antoon Jacob. Sermon gaf meermaals uiting aan zijn Nederduitse visie en op het Nederlands Taal- en Letterkundig Congres te Brugge in 1862 brak hij een lans voor een nationale „Nederlandse” geschiedschrijving. In datzelfde jaar was hij, met o.m. August Snieders, medestichter van het tijdschrift Noord en Zuid, waarvan hij feitelijk hoofdredacteur werd. Sedert 1891 was hij lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde; in het jaar van zijn overlijden werd hij bestuurder. Tevens was hij ondervoorzitter van de Zuidnederlandse Maatschappij voor Taal- en Letterkunde.

WERKEN: Artikelen in diverse periodieken, hoofdzakelijk in *Noord en Zuid* (sinds 1862; zie voor de lijst van zijn bijdragen *Jaarboek van de Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde*, 1905, p. 97-99); *De Schooltael in België*, in *De Vlaemsche School* (1858, p. 21-24); van 1888 af publicaties in de *Verslagen en Mededelingen der Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde*; *Lodewijk-Jan Mathot*, in *Jaarboek van de Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde* (1896, p. 72-92); *Peeter Génard*, in *Jaarboek van de Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde* (1900, p. 75-101); *Het lied van de Colonne du Congrès*, in *Dietsche Warrande en Belfort* (1903, p. 300-303; onder pseudoniem D. Staroger). - Boeken: *De Vlaming en de Staat in het tegenwoordige België* (1857; onder pseudoniem H. van Walrave); *La question flamande devant la Chambre. La vérité sur les débats du 3 et 4 décembre 1861* (1862; onder pseudoniem H. Rede).

LITERATUUR: J. Boucherij, *Hendrik Sermon, 1833-1904, Een levensschets* (1904); - A. Jacob, *Het Vlaams konflikt en het federalistische beginsel* (1920, p. 10-27); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte, II* (1963).

JAN HARDY

SERNEELS *Steppe* (eigenlijk Constant), leraar